

Det kanske inte är skitkul i början heller, när kände ni att det började hända något, att folk började lyssna?

Daniel: Jag skulle säga att redan efter första avsnittet. Då var det Motala Hardcore Fest som var på tapeten där i början av augusti 2014. I första avsnittet pratade vi om banden vi skulle se där. När avsnittet var släppt hade vi fler lyssnare på podden än vad det var folk på festivalen. Då blev vi riktigt peppade när runt 200 personer hade lyssnat.

Ni har släppt 181 avsnitt nu och jag kan erkänna att jag inte hört exakt varje avsnitt, jag kanske inte kommer att lyssna på det om metalcore och allt för mycket beatdown, är det vissa avsnitt som ni själva tycker är mindre roliga, eller blir det roligt oavsett?

Robin: Jag tycker det, det spelar ingen roll om man inte är så bevandrad inom en viss sorts punk eller hardcore, då kan man istället fokusera på det som gör att en själv blir underhållen. Vi pratade om kristen hardcore i ett avsnitt, det finns en historik i Örebro av den typen av hardcore. Generellt ganska hårda band, då tog sig Danne tid att läsa bibeln och analysera texterna. Mycket religiös symbolik är ju hård fast man inte tänker på det. Vi har ändå så pass kul när vi gör podden att vi kan ta i nästan alla ämnen utan att vi har kul, sen om det blir bra är en annan femma. Det är alltid så vi har tänkt, hur kan vi göra det kul för oss?

Daniel: Vi har väl alltid försökt att göra det lite lättsamt också, kanske krydda lite eller driva lite med någonting. Fast man älskar Danzig kan man ju ändå prata om honom och driva lite, så att det blir intressant. Det är ju faktiskt folk som har hört av sig som säger att de inte lyssnar på punk men lyssnar på podden, att de gillar snacket i början när vi kör hänt i veckan bara för att det är ett kul snack.

Det är ändå lite som P3 Dokumentär, alla avsnitt är kanske inte så roliga men det är ändå välgjort och då lyssnar jag ändå. Jag tycker att det är likadant med Nere På Noll, jag har ju lyssnat på vissa avsnitt som jag tänkt hoppa över men när jag väl lyssnar är det ändå någon sorts underhållning. Ni framstår ju som väldigt kunniga inom all hardcore och punk. Även om ni gör en hel del research, är ni så pass insnöade i genren att ni kan sitta och snacka och att det kommer naturligt?

Robin: Danne är ju ett uppslagsverk men sen kan det bli en jargong också, man kan ta reda på saker för att se om Danne kommer ihåg något om det. Vi har ju gjort 181 avsnitt nu så man lägger ju saker på minnet och oavsett om vi pratar om Sex Pistols, Mighty Mighty Bosstones eller Arch Angel så kan man alltid dra något som är relevant. Förut gjorde vi ett avsnitt varannan vecka typ, men nu gör vi ett avsnitt när vi känner att det är kul, det här har vi möjlighet att göra,

vi kan vänta in varandra till vi är på samma plats. Vi har försökt att spela in på distans men det blir inte samma grej.

Det känns som att ni kompletterar varandra väldigt bra också.

Robin: Ibland kan jag känna att vi inom ramarna för podden förstärker våra olikheter också för att det ska bli dynamiskt.

Ja men som i senaste avsnittet där ni pratade om Lastkaj 14, där det både vara helt ok tankar men även en del svalare sådana. Ni gillade inte refrängen i "Samma gäng"?

Daniel: Jo, jag tycker att det var bra men jag försökte sätta fingret på det där med själva formuleringarna. Alltså innebörden skulle kunna vara en Hårda Tider-låt, men formuleringarna kändes lite mer städade på något sätt, då tappade det lite edge. Men Robin gillar Lastkaj 14 och David gör det absolut inte. Sen har vi förstärkt det lite, det har blivit ett stående samtalsämne. Rösvett var också det under många år, folk blev tokiga efter att vi hade sagt något skeptiskt om dem, och då blev det ett stående inslag.

Just med hardcore, jag tycker att jag har haft hyfsad koll med Gorilla Biscuits, Desperate Fight Records, kängpunk och skatepunk, sen när jag lyssnar på Nere På Noll känner jag att jag är fan på någon hobbynivå. Ni nämner band och scener och folk som jag aldrig hört talas om. Det känns verkligen som en djungel.

Daniel: Jag lyssnar på ganska många olika typer av hardcore, folk kanske tror att vi i Örebro enbart lyssnar på beatdown men sedan dag ett har vi lyssnat på alla former av punk, hardcore, youth crew och metal. Sen är det ju lång och trogen tjänst också. Man har ju hållit på med den här i 30 år så det är klart att man snappar upp grejer. Många band är ju dessutom väldigt små, om man inte fått en Face Down Records sampler är det ingen människa som kan ha koll på de banden. Men för oss i Örebro som fick den, samt Marc i Umeå, vi började lyssna på de banden men ingen annan hade koll på vad det var. Vi som lyssnat tycker så klart att de är intressanta och har ju koll på vilka de personerna är.

Ja men det hade varit tråkigt om ni bara snackade om Millencolin och de band man känner till. Det är ju kul att få tips på nya band också, där fyller ni en viktig funktion.

Daniel: Det har varit snack om varför vi till exempel snackar om Misfits när Speedway är mycket intressantare. Men det är roligare för alla om vi har med lite band som folk känner igen. Sen försöker vi att göra upplysningsdelen också för att sprida svenska och aktuella grejer. Men att bara snöa in på nya demoband blir nog inte så underhållande i längden för det går inte att hålla ett jämnt tempo med allt som släpps.